

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 12/05
15.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр. Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником Врховног суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље АА, против решења туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Нови Сад бр. 438-2861/2004 од 16.11.2004. године, у предмету пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа одржаној дана 15.09.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Нови Сад бр. 438-2861/2004 од 16.11.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије Пореске управе - Филијале Сомбор бр. 438-00830-1/2004-11 од 2.8.2004. године, а којим је тужиљи утврђен порез на капитални добитак остварен продајом акција "ББ", у износу од 182.413,00 динара.

Тужиља тужбом оспорава законитост решења туженог органа и у том смислу наводи да је акције стекла по основу Закона о својинској трансформацији и то бесплатним уписом по основу радног стажа у првом кругу својинске трансформације који представља оригиналан начин стицања и који није опорезив. Даље наводи да се првостепени орган у свом решењу позива на записник у канцеларијској контроли са којим она није упозната нити јој је била дата могућност да приговори на исти јер је уз решење примила само записник о обрачуну капиталног добитка. Посебно наводи да стечене акције немају цену стицања па је стога и погрешна примена њихове номиналне вредности, а осим тога није узето у обзир да су акције котиране на берзи и да је она већ платила порез на пренос апсолутних права. Предлаже да суд тужбу уважи и решења управних органа преиначи у том смислу што ће се поступак обуставити с обзиром да није порески обвезник и истовремено обавезати туженог да јој накнади трошкове овог поступка.

Тужени орган у одговору на тужбу, остајући при разлозима из оспореног решења, предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку у смислу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр.46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је наведену одлуку из дизпозитива истог донео са разлога што је, између осталог, оценио да је правилно поступио првостепени орган када је тужиљи утврдио порез на капитални добитак по основу продатих акција стечених у поступку приватизације "ББ". Ово стога што су те акције стечене бесплатно, па је њиховом продајом стечен капитални добитак који је опорезив применом члана 72-77. Закона о порезу на доходак грађана.

Међутим, по налажењу Врховног суда Србије основано се наводима тужбе указује на незаконитост оспореног решења с обзиром да је првостепено решење донето повредом правила поступка што је било од утицаја на решавање ове управне ствари. Ово стога што у списима предмета нема доказа да је тужиља пре доношења ожалбеног првостепеног решења, позивана у смислу чл. 121. ст. 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Сл. гласник РС" бр. 80/02 ... 55/04) и да је учествовала у поступку, односно да јој је пружена могућност да се изјасни о чињеницама и околностима значајним за доношење решења, у овом случају о висини пореске основице. Такође у управним списима нема доказа да је тужиљи уручен записник о канцеларијској контроли на који има право према одредби члана 122. став 2. истог Закона да у року од 3 дана од дана пријема истог поднесе писмене примедбе. Наиме у списима предмета се налази записник обрачуна на капитални добитак од 30.7.2004. године, који се према цитираној одредби Закона о пореском поступку и пореској администрацији не може уподобити са записником о канцеларијској контроли.

Стога је потребно отклонити повреду правила поступка, тако што ће се тужиљи омогућити да се изјасни о чињеницама и околностима од значаја за доношење решења у смислу одредбе у смислу члана 24. став 1 тачка 7 Закона о пореском поступку и пореској администрацији па заступа властите интересе пред

1. тачка 7. Закона о пореском поступку и пореској администрацији да заступа властите интересе пред пореском управом непосредно или путем пуномоћника, у смислу члана 51. тачка 2. истог Закона да доказује чињенице од утицаја на смањење или укидање пореза.

Због свега наведеног, надлежни орган ће у поновном поступку отклонити све претходно наведене пропусте, на које му је указано овом пресудом и донети ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама овог суда у погледу поступка из исте пресуде у смислу чл. 61. Закона о управним споровима.

Врховни суд Србије је ценио и навод тужиље да се обавезе тужени да јој накнади трошкове овог поступка, па је нашао да је исти неоснован. Ово стога што је одредбом члана 60. Закона о управним споровима изричито прописано да у управним споровима свака странка сноси своје трошкове.

Са изнетих разлога, налазећи да су основани наводи тужбе да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Врховни суд Србије је на основу чл. 41. ст. 2., у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ", број 46/96) решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 15.9.2005. године, У. бр. 12/05

Записничар, Председник већа-судија,

Горан Јосифов, с.р мр. Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

МН